

РЕШЕНИЕ

№ 10192

гр. София, 27.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 04.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10802** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „Ди Щерн“ – ЕООД – [населено място], представлявано от управителя Н. П. чрез адвокат М. С. срещу Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/7217#12 от 19.10.2022г., за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019г., издадено от Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“. В жалбата са изложени доводи за нищожност на оспореното уведомително писмо. Алтернативно се застъпва становище за незаконосъобразност на акта, като постановен при липса на мотиви, съществени процесуални нарушения и в противоречие с материално-правни разпоредби. Отправя искане до съда да прогласи нищожността на оспорвания административен акт, алтернативно – да го отмени.
В съдебно заседание жалбоподателят чрез упълномощения си процесуален представител поддържа жалбата. Моли да му бъдат присъдени направените по делото разноски съгласно представен списък на разноски по чл. 80 от ГПК.
Ответникът – Зам. Изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие", чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли за присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.
Съдът, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните и събраните по делото относими към спора доказателства, приема за

установено от фактическа страна следното:

„Ди Щерн“ – ЕООД - [населено място] е дружество, регистрирано като земеделски производител с УРН 689312. През 2019г. е подало заявление за подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ с УИН 22/270519/95187 по Схема за единно плащане на площ, /СЕПП/, Схема за преразпределително плащане /СПП/ и Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда, зелени директни плащания /ЗДП/, по подмярка 13.2 и по мярка Натура 2000.

С решение № 4392 от 28.06.2022г. по адм. д. № 3253 от 2022г. в сила от 20.07.2022г., актът на зам. – изпълнителния директор на ДФЗ в посочената част е отменен, а преписката е върната на зам. - изпълнителния директор за произнасяне по заявлението за подпомагане.

Със заповеди за извършване на проверки на място № 381036 от 05.09.2019г., № 381036 от 16.09.2019г., № 381036 от 26.10.2019г., № 381036 от 23.10.2019г. и № 381036 от 12.11.2019г., издадени от началник отдел на Регионален технически инспекторат Х. към ДФЗ, спрямо кандидата е възложено да бъде извършена частична проверка на място по схемите за директни плащания за площ 2019г. с краен срок 22.11.2019г. Резултатите от проверката са представени в нарочен доклад, приет по делото. Няма доказателства по преписката за уведомяване на жалбоподателя за резултатите от проверките.

Въз основа на така извършените проверки е издадено оспореното Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/7217#12 от 19.10.2022г. В писмото са посочени оторизираните суми по всяка от мерките и съответно „намаленията“, както следва: по подмярка 13.2/НР – 488.46лв., СЕПП – 1645.78лв., мярка 12/натура 2000 – 1420.49лв., СПП – 58.98лв., схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания (ЗДП) – 468.93лв. Посочено е, че общата оторизирана сума е изчислена чрез ИСАК след извършването на задължителните административни проверки и/или проверки на място на данните в подаденото заявление, като тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на ИСАК.

В хода на съдебното производство, са приети писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка. Във връзка с направено от жалбоподателя искане е проведен разпит на свидетеля Д. С. П..

С цел изясняване на спорните обстоятелства по делото от страна на ответника е направено искане за назначаване на съдебно-техническа експертиза и допълнителна съдебно-техническа експертиза, заключенията по които са приети без оспорване от страните по делото и съдът ги кредитира като компетентно издадени.

При така установените факти, Административен съд София-град, обосновава следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е повторно издаденото Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019. Последното е във връзка с влязло в сила решение № 4392 от 28.06.2022г. по адм. д. № 3253 от 2022г. по описа на АССГ, с което е отменено Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/7217 от 05.08.2021г. в частта, с която по заявление за подпомагане на жалбоподателя с УРН 689312 за кампания 2019г. са отказани част от заявените за подпомагане суми, представляващи съответните „намаления“ и преписката е върната

за ново произнасяне от ДФЗ, при съобразяване с указанията на съда и разпоредбите на Глава пета, Раздел I от АПК.

Обжалваното УП обективира волеизявление на компетентен административен орган, съдържащо отказ за изплащане на суми и налагане на намаления, което засяга правната сфера на жалбоподателя и е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Същият подлежи на съдебен контрол. Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена в срок и от лице, имащо правен интерес от оспорването ѝ. Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

В съответствие с чл. 168 от АПК във връзка с чл. 142 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 20а ал. 1 и ал. 2, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ Изпълнителният директор на ДФ"Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция и представлява същата, като според чл. 10, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на ДФ "Земеделие", в правомощията му е да взема решения за одобряване или отхвърляне на заявления по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателната агенция. Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове по правилата на законодателството на Европейския съюз. Разпоредбата на чл. 20а ал. 4 от ЗПЗП предвижда възможността, Изпълнителният директор да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, както и такива, делегирани на основание чл. 2д, ал. 2, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда.

В случая, видно от представената Заповед № 03-РД/3088/22.08.2022г. издадена от Изпълнителния директор на ДФЗ –РА, на Зам. изпълнителния директор на ДФ"Земеделие" – В. К., са делегирани правомощия да издава и подписва уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания във връзка с подадени заявления за подпомагане.

С оглед изложеното, оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия.

При проверка съдържанието на оспорения акт и анализ на останалите събрани по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира, че Уведомително писмо (УП) изх. № 02-220-6500/7217#12 от 19.10.2022г. е издадено не в предвидената от закона форма, при неясни и неразбираеми мотиви, при наличието на допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, т. е. налице са отменителните основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК. Административният орган не е спазил императивните изисквания на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивиране на административния акт. Проверката на съдържанието на същия, сочи на липса на фактически и правни основания за издаването му. Касае се за задължителни реквизити, отсъствието на които, възпрепятства адекватната защита на

заявителя-оспорващ и съдебната преценка за материалноправна законосъобразност на оспореното уведомително писмо. Фактическите обстоятелства и основанията за постановения отказ за подпомагане не се съдържат в акта.

Следва да се посочи, че горната констатация за порок на уведомителното писмо, съдът обосновава след цялостна проверка на съдържанието на същото, включително на данните в изготвените таблици и т. нар. "разяснения към тях". В настоящия случай, по заявените от оспорващото лице мерки и схеми, както в таблиците инкорпорирани вътре в уведомителното писмо, така и в обясненията към тях, липсва конкретно посочено фактическо и правно основание за отказаното финансово подпомагане.

На първо място в Таблица 1 на оспореното уведомително писмо са отразени констатираните несъответствия по схеми и мерки зад директни плащания за кампания 2019 година, след извършени проверки за допустимост на площите. От съдържанието на уведомителното писмо, обаче не става ясно какви са правните и фактически основания, въз основа на които административният орган е приел за недопустими за подпомагане така посочените площи. Цитирани са различни разпоредби от ЗПЗП, от Наредба № 5 от 27.02.2009г. и Наредба № 105 от 22.08.2006г. в разясненията към отделните колони на Таблица 1 от оспореното писмо, без обаче да се съдържат конкретни и обосновани мотиви и причини, поради които за посочената разлика е прието, че не отговаря на условията за допустимост.

На следващо място, от съдържанието на оспореното уведомително писмо не е ясно за какви от заявените за подпомагане площи се налагат процесните намаления, на кое или на кои изисквания те не отговарят, поради което и посочените в Таблица 14 размери на намаленията по посочените схеми и мерки, е неясно как са определени. Позовавайки се отново на съдържанието на уведомителното писмо в частност Таблица 14: Оторизирани суми (в лева), поясненията в отделните колони, в това число и колона 3 "Намаления" според съда не следва да се възприемат като мотиви на постановения отказ за финансово подпомагане, поради обстоятелството, че и от тях не става ясно, посочените намаления за кои заявени площи се отнасят, включително и въз основа на какви фактически обстоятелства, органът приема, че е налице неизпълнение, като не са конкретизирани и самите "неизпълнени" от него изисквания, които евентуално кандидатът не е спазил.

Липсва също така и каквото и да е позоваване или препращане към друг акт или документ, съставен в хода на административното производство, който да съдържа някакви фактически установявания в тази посока, и което е абсолютно основание за отмяна на оспореното писмо. В тази насока е и наложилата се последна практика на ВАС по подобни казуси – напр. Решение № 592/18.01.2021 г. пост. по адм. д. № 9259/2020 г. по описа на ВАС, V- то отд., Решение № 4040/30.03.2021 г. пост. по адм. д. № 11651/2019 г. по описа на ВАС, V- то отд., Решение № 15704/17.12.2020 г. пост. по адм. д. № 7466/2020 г. по описа на ВАС, V- то отд. и др.

Оспореният акт не съдържа правно основание за издаването му, като е налице пълна липса на относими за конкретния казус правни норми. Действително органът, в разясненията на колоните към таблицата, давайки дефиниция на използваните понятия е направил позоваване на разпоредби от различни нормативни актове и регламенти, но посочването на същите, без да бъдат съотнесени към конкретни факти, не е в състояние да преодолее закономото изискване за мотивираност на акта, чрез посочване на приложимата конкретна норма. Административният орган единствено е изброил възможните хипотези за отказ или частично намаляване на плащанията без да

е посочил коя/ кои е приложил в конкретния случай. Няма конкретни, относими и адекватни констатации по отношение на заявлението на оспорващото дружество.

В изпълнение на дадените с решението на касационната инстанция указания в хода на настоящото производство е допусната съдебно-техническа експертиза, която обаче също не дава яснота относно основанията за спорните намаления. От заключението става ясно, че процесните парцели попадат в две зони за сателитно заснемане – зона GEN_T и зона SVILE. Зона GEN_T е заснета на дата 11.06.2019г. Зона SVILE е заснета на две дати: SVILE_east на дата 08.06.2019г. и SVILE_west на дата 18.06.2019г. Ортофотокартите, използвани при определяне на допустимите и недопустимите площи от процесните парцели са изработени по сателитни изображения заснети между 08 и 18 юни 2019 г.

Ето защо настоящият съдебен състав намира, че волята на административния орган е неясна, тъй като липсва посочване на адекватно и относимо фактическо и правно основание в издаденото уведомително писмо, респ. за постановения отказ /намаление/ за финансово подпомагане. При това положение съдът приема, че процесното уведомително писмо, в оспорената му част не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за излагане на конкретните фактически и правни основания за взетото от административния орган крайно решение.

В административната преписка се съдържат доклади за извършена проверка чрез дистанционен контрол и за извършена проверка на място. Жалбоподателят възразява, относно факта, че така изготвените доклади не са му връчени и не е запознат с тях, поради което не е могъл да упражни и правото си да изготви възражения в указания 14-дневен срок. Действително доказателства за връчване им не се съдържат в административната преписка.

Липсата на надлежно уведомяване на жалбоподателя за извършените контролни проверки относно допустимостта на заявените площи за подпомагане и обективната му невъзможност да се запознае с цитираните доклади, както и да направи възражения по тях винаги съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, които са довели до ограничаване на правото му на защита, включително и правото му своевременно да изготви възражения във връзка с направените констатации от административния орган, независимо от обстоятелството, че при извършените проверки на място е присъствал упълномощен представител на кандидата, подписал контролния лист – Д. П.. Упълномощеното лице е разпитано в качеството на свидетел в настоящото производство. Същото е заявило, че заявените за подпомагане парцели се използват за ливади и се косят, а друга част са обработваеми със засети различни култури, в зависимост от вида на терена. Подробно разяснява, какви действия са предприети за почистване на терените и косене в зависимост от нормативноустановените забрани за косене преди 15 юли.

Предвид изложените съображения, настоящият състав на съда намира, че административният акт е издаден при неспазване на изискването за форма – нарушение на чл. 59 ал. 2 т. 4 от АПК и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила – чл. 35 от АПК, включително на изискването за мотивираност на тази категория актове, поради което следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

Преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление с УИН 22/270519/95187 за кампания 2019г. от „Ди Щерн“

ЕООД за подпомагане при спазване на указанията дадени в настоящото решение.
С оглед изхода на спора, и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на оспорващия ще следва да се присъдят направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение, възнаграждение за вещо лице и внесена държавна такса, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК. Разноските, платими на оспорващия в общ размер на 1850 лв., от които 50. 00 лв. за внесена държавна такса, 1000 лв. за адвокатско възнаграждение и 800 лв. възнаграждение за вещо лице, на основание § 1, т. 6 от ДР на АПК, ще следва да се възложат в тежест на юридическото лице – ДФЗ-РА, чийто орган е издал оспореният административен акт. Съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като същото е в минималния размер, определен в чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а по делото са извършени множество процесуални действия съобразно правната сложност на спора.
Водим от горното, и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо (УП) изх. № 02-220-6500/7217#12 от 19.10.2022г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, базирани на площ за кампания 2019г., издадено от Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление за подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ с УИН 22/270519/95187 за кампания 2019г. от „Ди Щерн“ ЕООД, съгласно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) да заплати на "Ди Щерн" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 4, представлявано от управителя Н. П., разноските по делото в размер на 1850 (хиляда осемстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Върховния административен съд чрез Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: